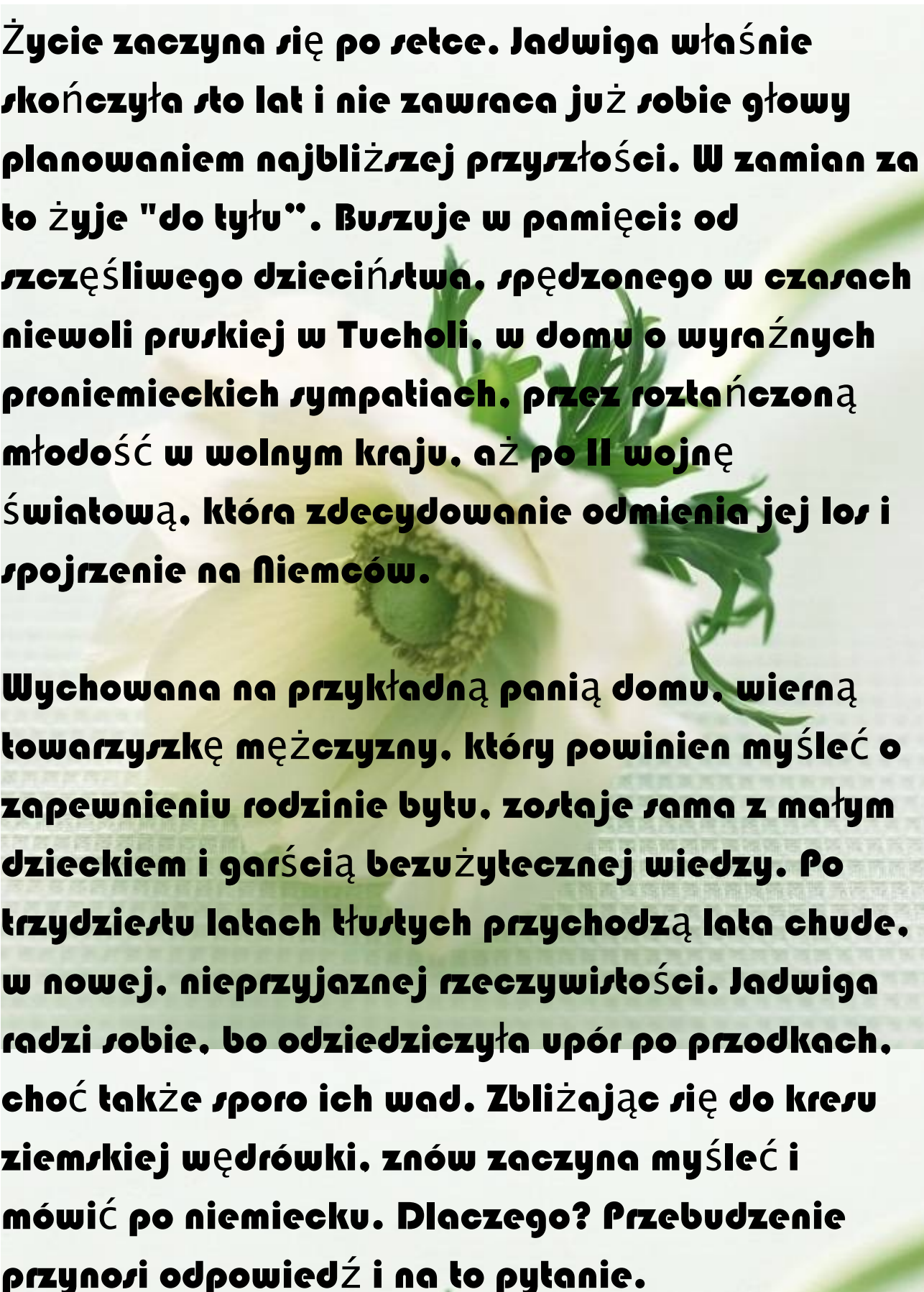

Życie zaczyna się po setce. Jadwiga właśnie skończyła sto lat i nie zwraca już sobie głowy planowaniem najbliższej przyszłości. W zamian za to żyje "do tyłu". Buszuje w pamięci: od szczęśliwego dzieciństwa, spędzonego w czasach niewoli pruskiej w Tucholi, w domu o wyraźnych proniemieckich sympatiach, przez rozłańczołą młodość w wolnym kraju, aż po II wojnę światową, która zdecydowanie odmienia jej los i spojrzenie na Niemców.

Wychowana na przykładną panią domu, wierną towarzyszkę mężczyzny, który powinien myśleć o zapewnieniu rodzinie bytu, zostaje sama z małym dzieckiem i garścią bezużytecznej wiedzy. Po trzydziestu latach tłustych przychodzą lata chude, w nowej, nieprzyjaznej rzeczywistości. Jadwiga radzi sobie, bo odziedziczyła upór po przodkach, choć także sporo ich wad. Zbliżając się do kresu ziemskiej wędrówki, znów zaczyna myśleć i mówić po niemiecku. Dlaczego? Przebudzenie przynosi odpowiedź i na to pytanie.